

Argumenten:

Alleen kerken worden uitgesloten van inzage in de BRP, andere organisaties blijven recht houden op deze service. Hiermee worden de kerken gediscrimineerd!

Burgers kunnen zelf aan de gemeente waar ze wonen melden dat hun persoonsgegevens niet meer doorgegeven mogen worden aan SILA; de gemeente zal dan stoppen met het verstrekken van de gegevens.

Wie echt nooit meer iemand van de kerk aan de deur wil hebben, kan zich laten uitschrijven als kerklid.

Wanneer iemand bijvoorbeeld naar een verpleeghuis gaat en zelf niet meer voldoende bewust is dat zij een adreswijziging moet doorgeven aan een kerkelijk bureau, wordt de verhuizing toch doorgegeven en ontvangt zij bezoek van de gemeente of parochie op haar nieuwe adres.

Wanneer iemand overlijdt en de nabestaanden verzuimen dit overlijden door te geven, wordt het feit van dit overlijden toch bekend bij de ledenadministratie en kan worden voorkomen dat er pijnlijke situaties ontstaan.

Niemand heeft tegen zijn of haar wil een zogenaamde SILA-stip. Daar komt bij dat de SILA-stip alleen voor het betreffende kerkgenootschap zichtbaar en is er derhalve geen sprake van een inbreuk op de privacy.

De huidige dienstverlening kost de overheid geen geld.

Kerken verrichten veel werk op het terrein waar de overheid zich primair verantwoordelijk voor weet. Denk daarbij aan de rol die kerkleden spelen bij de opvang van asielzoekers, bij vragen rondom armoede en bij het omzien naar ouderen en andere kwetsbare groepen.

Alles bij elkaar genomen bedraagt de sociale bijdrage van de vele vrijwilligers in parochies en gemeenten aan de maatschappij een aanzienlijk bedrag. Ook om deze redenen achten wij het onrechtvaardig dat de kerken de toegang tot de BRP wordt ontzegd.

De regeling zoals deze nu bestaat is nota bene in overleg met de overheid zelf getroffen. Nog op 8 maart 2012 sprak de toenmalige minister van binnenlandse zaken, mevr. Spies, warme woorden bij het in ontvangst nemen van een jubileumboek over de SILA. Het is vreemd dat de regering amper vier jaar later wil besluiten een einde te maken aan het doorgeven van de verhuismutatie aan de SILA.

Op basis van het christelijk geloof hebben de kerken het vaste voornemen om hun bijdrage aan de samenleving te blijven leveren.

Genoemd besluit bemoeilijkt dat echter en impliceert het risico dat kerken in hun organisatorisch vermogenodeloos worden verzwakt. Daarmee demotiveert u kerkelijk betrokken mensen in hun dienst aan de samenleving.